

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Oboer/17/2021
Identifikačné číslo spisu: 6410211012
Dátum vydania rozhodnutia: 20.12.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Beáta Miničová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:6410211012.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: Q. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX/XX, XXX XX K. O., proti povinným: 1/ V. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. G. XXXX/XX, XXX XX K. O., 2/ X. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. G. XXXX/XX, XXX XX K. O., 3/ V. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. G. XXXX/XX, XXX XX K. O., zastúpeným Mgr. Et Mgr. Líviou Kost'ovou, advokátkou, so sídlom Pod Donátom 5, 965 01 Žiar nad Hronom, na vykonanie exekúcie - vypratanie nehnuteľnosti, vedenej na Okresnom súde Žiar nad Hronom, pod sp. zn. 13Er/1085/2010, o dovolaní povinných proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25. marca 2021, č. k. 2CoE/3/2021-120, takto

rozhodol:

I. Dovolanie povinných o d m i e t a.

II. Oprávnenému náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej aj ako „súd prvej inštancie“) uznesením zo dňa 22. júna 2020, č. k. 13Er/1085/2010-54, výrokom I. námietky povinných proti exekúcii zamietol, výrokom II. návrh povinných na zastavenie exekúcie zamietol a výrokom III. námietky povinných proti trovám exekúcie zamietol.

2. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie dospel k záveru, že námietkam povinných proti exekúcii nemožno vyhovieť. V rámci odôvodnenia súd prvej inštancie mal za to, že povinní vo svojich námietkach neuviedli skutočnosti, ktoré by preukazovali, že po vydaní exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré by spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo by robili exekúciu neprípustnou. Súd prvej inštancie skonštatoval, že exekučné konanie sa začalo na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu a návrh oprávneného na vykonanie exekúcie bol podaný dôvodne. Námietky povinných proti exekúcii spolu s návrhom povinných na zastavenie exekúcie súd prvej inštancie posúdil ako nedôvodné a zamietol ich s tým, že na podaný návrh na zastavenie exekúcie povinnými nemožno

aplikovať žiadne z ustanovení Exekučného poriadku, ktoré upravujú zastavenie exekúcie.

3. V rámci námietok voči trovám exekúcie povinní argumentovali tým, že exekúcia je nedôvodná, náklady sú neprímerané vysoké a ich finančná situácia im ich úhradu nedovoľuje. S poukazom na ustanovenia Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017, konkrétne ust. § 200 ods. 1, § 201 ods. 1 a 2, § 47 ods. 3, a ustanovenia § 5 ods. 1 a 2, § 22 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 288/1995 Z. z. o odmenách na náhradách súdnych exekútorov v znení účinnom do 31.03.2017 súd prvej inštancie uzavrel, že povinní neuviedli žiadny dôvod podaných námietok proti trovám exekúcie, preto námietkam povinných voči trovám exekúcie súd prvej inštancie nevyhovел a zamietol ich.

4. Na odvolanie povinných proti výroku II. uznesenia súdu prvej inštancie Krajský súd v Banskej Bystrici, ako odvolací súd, uznesením zo dňa 25. marca 2021, č. k. 2CoE/3/2021-120, uznesenie súdu prvej inštancie v časti druhej výrokovej vety o zamietnutí návrhu povinných na zastavenie exekúcie odmietol.

5. Odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie smeruje voči rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné. K uvedenému názoru odvolací súd uviedol, že odvolanie je prípustné proti uzneseniam, ktoré sú taxatívne uvedené v ust. § 357 C. s. p. V ďalšom odvolací súd ozrejmil, že Exekučný poriadok je vo vzťahu k Civilnému sporovému poriadku v postavení lex specialis, z čoho vyplýva, že rozhodujúce podľa § 355 ods. 2 C. s. p. je, či odvolanie pripúšťa Exekučný poriadok.

6. Argumentácia odvolacieho súdu sa týkala predovšetkým toho, že žiadne ustanovenie Exekučného poriadku výslovne nezakladá prípustnosť odvolania proti uzneseniu exekučného súdu o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie. Nakoľko Exekučný poriadok pripúšťa odvolanie len proti uzneseniam o zastavení exekúcie, a to z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 58 ods. 5 Exekučného poriadku, odvolací súd skonštatoval, že uznesenie exekučného súdu o zamietnutí návrhu povinnej osoby na zastavenie exekúcie zjavne takýmto rozhodnutím nie je. Na podporu svojho záveru odvolací súd upriamil pozornosť na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25. júla 2012, sp. zn. 6Cdo/171/2012. V závere odvolací súd zhrnul, že odvolanie povinných proti napadnutému uzneseniu exekučného súdu podľa ust. § 386 písm. c/ C. s. p. odmietol, keďže smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

7. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podali povinní (ďalej aj ako „dovolatelia“) prostredníctvom svojho spoločného právneho zástupcu dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodnili ust. § 420 písm. f/ C. s. p., podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Dovolatelia sa nestotožnili so závermi odvolacieho súdu, ktorý odmietol nimi podané odvolanie s tým, že toto smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné. Podstatná časť argumentácie dovolateľov sa týkala poukazovania na judikatúru Ústavného súdu SR (sp. zn. II. ÚS 400/2011, II. ÚS 110/2015, II. ÚS 392/2017, III. ÚS 40/2017, IV. ÚS 320/2014, I. ÚS 34/2017) a judikatúru Najvyššieho súdu SR (sp. zn. 6Cdo/119/2018, 3Cdo/306/2008, 5Cdo/327/2009, 4Cdo/207/2012). S prihliadnutím na uvedené rozhodnutia najvyšších súdnych autorít uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25. júla 2012, sp. zn. 6Cdo/171/2012, predstavuje podľa dovolateľov ojedinelý právny názor. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolatelia navrhli, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

9. Oprávnený sa k podanému dovolaniu povinných nevyjadril.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (ďalej aj ako „dovolací súd“) [ust. § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podali včas povinní v súlade s ust. § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (ust. § 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie povinných je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

11. K prípustnosti dovolania z dôvodu existencie vád zmätočnosti vymenovaných v ustanovení § 420 C. s. p. v exekučných veciach, dovolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 14. februára 2018, sp. zn. 3Oboer/25/2017, z ktorého vyplýva, že „právna úprava účinná od 1. júla 2016 pripúšťa dovolanie z dôvodu existencie vád zmätočnosti len proti meritórnym rozhodnutiam, t. j. proti rozhodnutiam vo veci samej a z nemeritórnych rozhodnutí iba proti rozhodnutiam, ktorými sa konanie končí. Žiadne rozhodnutie vydané v exekučnom konaní nemožno považovať za rozhodnutie vo veci

samej. V exekučnom konaní súd nerozhoduje o hmotnoprávných nárokoch účastníkov tohto konania (nerozhoduje o veci samej), ale úlohou súdu je zabezpečiť vymoženie nároku priznaného právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, prípadne vymoženie nároku uznaného povinným subjektom, pričom v exekučnom konaní rozhoduje o existencii alebo neexistencii podmienok pre začatie, prípadne ďalšie vedenie exekúcie. Rozhodnutia, ktorými sa konanie končí, predstavujú uznesenia o zastavení exekúcie v zmysle ustanovenia § 57 ods. 1 Exekučného poriadku, prípadne uznesenia o zastavení exekučného konania podľa ustanovení § 38 ods. 3, § 44 ods. 4 a § 50 ods. 5 Exekučného poriadku. Na základe uvedeného v exekučnom konaní možno s účinnosťou od 1. júla 2016 podať dovolanie podľa ustanovenia § 420 C. s. p. výlučne proti uzneseniu, ktorým súd exekúciu zastavil, a to takému, proti ktorému Exekučný poriadok v znení účinnom do 31. marca 2017 pripúšťa odvolanie". Na rovnakom právnom názore zotrval dovolací súd aj v neskôr vydaných rozhodnutiach (viď napr. 3Oboer/22/2018, 3Oboer/27/2018) a ani v rozhodovanej veci nemá dôvod sa od neho odchyliť.

12. Povinní odvolaním napadli rozhodnutie o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie, ktoré odvolanie bolo odvolacím súdom odmietnuté s odôvodnením, že smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné. Dovolací súd uvádza, že v danom prípade rozhodnutie o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie nepredstavuje rozhodnutie vo veci samej a nie je ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, nakoľko exekučný súd bude v exekučnom konaní po rozhodnutí dovolacieho súdu o dovolaní povinných pokračovať. Dovolanie - v ktorom dovolatelia namietali existenciu vady zmätočnosti podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. - tak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému tento mimoriadny prostriedok nie je procesne prípustný.

13. Dovolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi dovolania, so zreteľom na vyššie uvedené, dovolanie povinných podľa ust. § 447 písm. c/ C. s. p. ako neprípustné odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

14. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (ust. § 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa ust. § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C. s. p.

15. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.